

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

25 SEPTEMBRE 1991

PROJET DE LOI **sur la fonction de police**

AMENDEMENTS

N° 99 DE M. BERTOUILLE

Art. 14 à 25

Supprimer ces articles.

N° 100 DE M. BERTOUILLE

Intitulé

**Remplacer l'intitulé de la section I du
Chapitre IV par l'intitulé suivant :**

« Section I : De l'exercice des missions de police ».

N° 101 DE M. BERTOUILLE

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 100).

Intitulé

**Remplacer l'intitulé de la section I du
Chapitre IV par l'intitulé suivant :**

« Section I : Des missions des services de police ».

Voir :

- 1637 - 90 / 91 :

— N° 1 : Projet de loi.

— N°s 2 à 9 : Amendements.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

25 SEPTEMBER 1991

WETSONTWERP **op het politieambt**

AMENDEMENTEN

Nr 99 VAN DE HEER BERTOUILLE

Artt. 14 tot 25

Deze artikelen weglaten.

Nr 100 VAN DE HEER BERTOUILLE

Opschrift

**Het opschrift van Hoofdstuk IV, afdeling I,
vervangen door het volgende opschrift :**

« Afdeling I : Vervulling van de politie-opdrach-
ten ».

Nr 101 VAN DE HEER BERTOUILLE

(In bijkomende orde bij amendement n° 100).

Opschrift

**Het opschrift van Hoofdstuk IV, afdeling I,
vervangen door het volgende opschrift :**

« Afdeling I : Opdrachten van de politiediensten ».

Zie :

- 1637 - 90 / 91 :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N°s 2 tot 9 : Amendementen.

N° 102 DE M. BERTOUILLE

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 100).

Intitulé

Introduire avant l'article 26, une section II (nouvelle) intitulée :

« Section II : De l'exercice des missions des services de police ».

N° 103 DE M. BERTOUILLE

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 100).

Intitulé

Modifier la numération des sections II et III du Chapitre IV, en respectivement « section III » et « section IV ».

N° 104 DE M. BERTOUILLE

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 101).

Art. 14 à 43

Subdiviser la section I du Chapitre IV, en sous-sections :

1° avant l'article 14, introduire une sous-section I (nouvelle) intitulée « Sous-section I : Des diverses missions des services de police »;

2° avant l'article 26, introduire une sous-section II (nouvelle), intitulée « Sous-section II : De l'exercice des missions des services de police ».

JUSTIFICATION

La section I du Chapitre IV traite de deux objets très distincts. Les articles 14 à 25 décrivent diverses missions imparties aux services de police concernés, tandis que les articles 26 à 43 réglementent l'exercice de ces missions en apportant des limitations à diverses « pratiques policières ».

Tant le double intitulé initial de section dans l'avant-projet que celui adopté dans le projet, à la suggestion du Conseil d'Etat, confirment cette dualité d'objets.

*
* *

L'amendement n° 99 vise à supprimer purement et simplement la première partie de la section décrivant les missions, tout en maintenant la seconde qui réglemente les pratiques policières.

En effet, les diverses missions des services concernés, c'est-à-dire essentiellement celles de la gendarmerie et celles de la police communale — la police judiciaire près les parquets n'étant visée que par les articles 15 et 25 — se trouvent déjà déterminées dans leurs lois organiques res-

N° 102 VAN DE HEER BERTOUILLE

(In bijkomende orde bij amendement n° 100).

Opschrift

Vóór artikel 26 een afdeling II (nieuw) invoegen met als opschrift :

« Afdeling II : Vervulling van de opdrachten van de politiediensten ».

N° 103 VAN DE HEER BERTOUILLE

(In bijkomende orde bij amendement n° 100).

Opschrift

De nummering van de afdelingen II en III van Hoofdstuk IV respectievelijk wijzigen in « III » en « IV ».

N° 104 VAN DE HEER BERTOUILLE

(In bijkomende orde bij amendement n° 101).

Artt. 14 tot 43

Hoofdstuk IV, afdeling I, in onderafdelingen indelen als volgt :

1° vóór artikel 14 een onderafdeling I (nieuw) invoegen met als opschrift « Onderafdeling I : De verschillende opdrachten van de politiediensten »;

2° vóór artikel 26 een onderafdeling II (nieuw) invoegen met als opschrift « Onderafdeling II : Vervulling van de opdrachten van de politiediensten ».

VERANTWOORDING

Hoofdstuk IV, afdeling I, omvat twee strikt van elkaar gescheiden onderwerpen. De artikelen 14 tot 25 hebben betrekking op diverse opdrachten die aan de betrokken politiediensten worden toegewezen, terwijl in de artikelen 26 tot 43 de vervulling van deze opdrachten wordt gereguleerd, waarbij de « politiepraktijken » aan beperkingen worden onderworpen.

Zowel het oorspronkelijke, in het voorontwerp opgenomen tweevoudige opschrift van deze afdeling als datgene dat op voorstel van de Raad van State in het ontwerp zelf werd aangenomen, bevestigen deze inhoudelijke tweeledigheid.

*
* *

Amendement n° 99 beoogt de weglating zonder meer van het eerste onderdeel van de afdeling betreffende de opdrachten, terwijl het onderdeel inzake de politiepraktijken wordt gehandhaafd.

De diverse opdrachten van de desbetreffende diensten, met name in hoofdzaak die van de rijkswacht en de gemeentepolitie — de gerechtelijke politie bij de parketten komt alleen in de artikelen 15 en 25 aan de orde —, zijn reeds vastgesteld in de respectieve organieke wetten be-

pectives, c'est-à-dire la loi du 2 décembre 1957 sur la gendarmerie pour la première et la nouvelle loi communale pour la seconde. Le but avoué du projet étant « d'uniformiser » leur formulation.

La raison d'être spécifique de chacun des services de police générale disparaît si leurs missions coïncident au point de se confondre comme le veut le projet. A cette fusion fonctionnelle suivra logiquement une fusion organique. En cela l'uniformisation voulue par le projet n'a rien d'innocent.

Par ailleurs, c'est se moquer du législateur que d'abroger 18 articles du seul titre IV « de la police communale » de la nouvelle loi communale, introduite en 1986 après des débats particulièrement approfondis, et cela pour transférer les mêmes dispositions dans un nouveau contexte « décommunalisé » qui en modifie totalement la portée.

Jadis la loi communale était considérée comme un des piliers de nos institutions auquel on ne touchait qu'avec une grande prudence. Ces dernières années, ses modifications se sont précipitées pour s'emballer en une véritable frénésie au cours de la présente législature. Certaines innovations, tel le nouveau régime disciplinaire du personnel communal, répondait sans doute à de véritables besoins mais d'autres paraissent davantage des manifestations d'instabilité aiguë.

D'où ma première proposition d'abandonner les articles 14 à 25 du projet et de laisser les déterminations des missions dans les lois organiques respectives des services concernés, quitte à compléter celles-ci ou les corriger sur l'un ou l'autre point s'il devait réellement s'avérer que cela s'imposait.

*
* *

Il existe cependant une alternative que permettent les amendements n°s 101 à 104, celle de maintenir dans le projet une section (ou, subsidiairement, une sous-section) consacrée, non plus à « uniformiser » les missions des services de police, mais au contraire à déterminer leurs tâches « prioritaires » respectives, sans bien entendu supprimer leur compétence générale.

Ainsi par exemple, police judiciaire près les parquets et police communale sont-elles toutes deux compétentes pour rechercher toutes les infractions; mais est-il opportun d'attribuer les mêmes priorités à l'égard des contraventions à la police judiciaire près les parquets et à l'inverse de donner priorité dans la recherche des crimes et délits graves à la police communale ?

Dans ce sens l'article 16 du projet, encore qu'il reprenne simplement l'article 27 de la loi sur la gendarmerie, est une des rares dispositions de cette partie du projet qui soit positive en ce sens qu'elle distingue les tâches prioritaires respectives de la gendarmerie et de la police communale en matière de police de roulage au lieu de les confondre dans l'uniformité comme c'est le cas pour la plupart des autres missions.

treffende deze diensten. Het gaat hier met name om de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht c.q. de nieuwe gemeentewet. Het ontwerp heeft uitdrukkelijk tot doel al deze bepalingen eenvormig te formuleren.

De specifieke bestaansreden van ieder van deze algemene politiediensten verdwijnt, indien hun opdrachten in die mate met elkaar samenvallen dat zij, zoals met het wetsontwerp wordt beoogd, door elkaar lopen. Een dergelijke samenvoeging uit functionele overwegingen zal logischerwijze worden gevolgd door een organieke samenvoeging. De door het wetsontwerp beoogde eenvormigmaking is vanuit dit oogpunt allesbehalve onschuldig.

Bovendien wordt de wetgever voor de gek gehouden doordat alleen al in Titel IV « Gemeentepolitie » van de nieuwe gemeentewet 18 artikelen worden opgeheven, hoewel die wet in 1986 is tot stand gekomen na een zeer grondige bespreking. De bedoeling van die operatie is diezelfde bepalingen onder te brengen in een nieuw « niet-gemeentelijk » verband, dat de draagwijdte van deze bepalingen volkomen verandert.

Er was een tijd toen de gemeentewet als een van de steunpilaren van onze instellingen werd beschouwd waaraan slechts met grote omzichtigheid werd getornd. De afgelopen jaren zijn de wijzigingen elkaar in een steeds hoger tempo opgevolgd; tijdens deze zittingsperiode is het tempo van de veranderingen zelfs totaal op hol geslagen. Een aantal nieuwigheden, zoals bijvoorbeeld de nieuwe tuchtregeling voor het gemeentepersoneel, beantwoordden wellicht aan reële behoeften; een aantal andere wijzigingen lijken daarentegen veeleer uitingen van verregaande onstandvastigheid te zijn.

Dat is de reden waarom ik in de eerste plaats voorstel om de artikelen 14 tot 25 van het wetsontwerp weg te laten en de opdrachten vast te stellen in het kader van de respectieve organieke wetten van de desbetreffende politiediensten, desnoods door een of ander aspect van deze wetten aan te vullen dan wel te corrigeren, mocht zulks nodig blijken.

*
* *

Er is evenwel een alternatieve oplossing mogelijk. Dit alternatief, dat wordt aangereikt in de amendementen n°s 101 tot 104, bestaat erin dat in het ontwerp een afdeling wordt gehandhaafd (of, in bijkomende orde, een onderafdeling) die ertoe strekt niet zozeer de opdrachten van de politiediensten eenvormig te maken, als wel vast te stellen welke de « prioritaire » opdrachten van ieder van deze diensten zijn, zonder dat uiteraard een einde wordt gemaakt aan hun algemene opdracht.

Zo zijn bijvoorbeeld zowel de gerechtelijke politie bij de parketten als de gemeentepolitie bevoegd om opsporingen te verrichten naar alle soorten misdrijven. Is het echter wenselijk dat de gerechtelijke politie bij de parketten dezelfde prioriteit geeft aan overtredingen, en dat, in het omgekeerde geval, de gemeentepolitie dezelfde prioriteit verleent aan de opsporing van misdaden en ernstige wanbedrijven ?

Ofschoon het een loutere herhaling van artikel 27 van de wet op de Rijkswacht is, is artikel 16 van het wetsontwerp in die optiek een van de weinige positieve bepalingen van dit onderdeel van het ontwerp. Het maakt immers een onderscheid tussen de prioritaire taken van respectievelijk de rijkswacht en de gemeentepolitie op het gebied van de verkeerspolitie. Een en ander in tegenstelling tot de bepalingen terzake van de meeste overige opdrachten, waar de prioriteiten in eenvormigheid ondergaan.

Il est intéressant de relever que cette disposition de l'article 27 de la loi sur la gendarmerie, reprend une notion très ancienne de la législation française qui régit de corps jusqu'en 1957. En vertu de la loi du 28 germinal an VI, article 3, « le service de la gendarmerie nationale est particulièrement destiné à la sûreté des campagnes et des grand-routes », la sécurité des villes étant laissée aux sergents de ville.

Cette orientation prioritaire de la gendarmerie vers les campagnes explique que le décret impérial du 11 janvier 1806 limita la coopération au seul rapport entre les fonctions de garde champêtre et celles de la gendarmerie et que cette coopération fut la seule réglementée jusqu'à ce jour.

La gendarmerie comme force de rescousse fut cependant de plus en plus sollicitée à intervenir dans les centres urbains, en appui à la police communale, à la suite des grèves et autres troubles sociaux de la fin du XIXe et début du XXe siècle. Mais uniquement sur réquisition du bourgmestre, seul chargé de la responsabilité du maintien de l'ordre public.

La loi de 1919 instituant des officiers et agents judiciaires près les parquets vient soulager les commissaires et commissaires de police adjoints de la police communale trop absorbée par une criminalité croissante.

Ainsi jusqu'à la dernière guerre, les trois grands services de police avaient leurs priorités spécifiques et « se marchaient peu sur les pieds ». C'était malheureusement compter sans la tendance humaine à vouloir se gonfler, phénomène qui perdure de nos jours au vu des ambitions de la Direction de la Police générale du Royaume que révèle le projet.

Peu à peu, la gendarmerie investit les villes, y faisant double emploi avec une police communale dont les effectifs n'étaient plus en rapport avec l'accroissement des populations urbaines. Les BSR virent se poser en rivale de la police judiciaire près les parquets.

Pendant ce temps, dans les campagnes, c'était des communes honteuses d'être rurales, puis fusionnées, qui, toujours plus nombreuses, remplacèrent leurs gardes champêtres par des corps de police communale. Quelques grandes villes ambitieuses transformèrent aussi leurs modestes brigades de sûreté en des brigades judiciaires qui à leur tour rivalisaient avec la police judiciaire près les parquets et les BSR.

Finalement presque toutes les polices, sauf celle près des parquets, se sont voulues polyvalentes et plus performantes que leurs rivales.

C'est ce que va, sournoisement, accroître la confusion dans la détermination des missions des services de police, voulue par le projet, jusqu'au jour où on prendra prétexte d'une « guerre des polices » que l'on aura ainsi provoquée ou aiguisée, pour justifier leur fusion en une police d'Etat unique.

La définition des tâches prioritaires respectives, dans le cadre des amendements 101 à 104, demanderait cependant un très important travail d'amendement du projet, c'est-à-dire pratiquement de tous les articles 14 à 25.

Er zij op gewezen dat het bepaalde in artikel 27 van de wet op de Rijkswacht de bevestiging is van een zeer oud begrip uit de Franse wetgeving die tot 1957 op dit korps van toepassing was. Artikel 3 van de wet van 28 germinal jaar VI bepaalt dat « le service de la gendarmerie nationale est particulièrement destiné à la sûreté des campagnes et des grand-routes », terwijl de veiligheid in de steden werd overgelaten aan de toenmalige politieagenten.

Dat de opdracht van de rijkswacht bij voorrang op het platteland was gericht, verklaart het feit dat op grond van het keizerlijke decreet van 11 januari 1806 de samenwerking louter beperkt was tot de betrekkingen tussen veldwachters en rijkswacht, alsmede dat tot op heden alleen deze samenwerking in reglementen is vastgelegd.

De rijkswacht werd evenwel steeds vaker ter hulp geroepen om in de stedelijke centra ter ondersteuning van de gemeentepolitie in te grijpen. Een en ander was het gevolg van de stakingen en andere vormen van sociale onrust die zich aan het einde van de negentiende en bij het begin van de twintigste eeuw manifesteerden. De rijkswacht kon evenwel alleen optreden op vordering van de burgemeester, die als enige verantwoordelijk was voor de handhaving van de openbare orde.

De wet van 1919 tot instelling van gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten verlichtte de taak van de commissarissen en adjunct-commissarissen van de gemeentepolitie, die met een toenemende criminaliteit hadden af te rekenen.

Zodoende had ieder van de drie belangrijkste politiediensten tot het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog specifieke prioriteiten, en « liepen zij elkaar zelden voor de voeten ». Jammer genoeg bestaat er nog zoiets als de menselijke neiging om zichzelf naar belangrijkheid op te blazen, een verschijnsel dat zich ook thans nog voordoet, wanneer men afgaat op de uit het wetsontwerp blikkende ambitie van de Directie van de Algemene Rijkspolitie.

De Rijkswacht trad geleidelijk meer op in de steden, en vormde daar een doublure met de gemeentepolitie waarvan het personeelsbestand niet langer in verhouding stond tot de toename van het aantal stedelingen. De Bijzondere Opsporingsbrigades (BOB) werden rivalen van de gerechtelijke politie bij de parketten.

Tijdens diezelfde periode vervingen de landelijke gemeenten, die zich schaamden over hun landelijke aard, en naderhand werden samengevoegd, steeds vaker hun veldwachters door leden van de gemeentepolitie. Een aantal ambitieuze grote steden vormden hun veiligheidsbrigades van middelmatige omvang eveneens om tot gerechtelijke brigades, die op hun beurt in een concurrentiestrijd traden met de gerechtelijke politie bij de parketten en met de BOB.

Ten slotte wilden bijna alle politiediensten, met uitzondering van de gerechtelijke politie bij de parketten, polyvalent zijn en doeltreffender kunnen optreden dan hun rivalen.

Het probleem is evenwel dat daardoor het bepalen van de opdrachten van de politiediensten op een geniepijpe wijze een — door het wetsontwerp gewilde — steeds verwarder aangelegenheid is geworden. En dan zal er een dag komen dat, onder het voorwendsel dat er een aldus uitgelokte of verscherpte politieoorlog is ontstaan, de samenvoeging van de politiediensten tot een enkele Rijkspolitie kan worden verantwoord.

Ten einde in het kader van de amendementen n° 101 tot 104 een defintie van de prioritaire opdrachten van de diverse politiediensten uit te werken, is evenwel een grondige amendering van het wetsontwerp, met name van vrijwel alle artikelen 14 tot 25, vereist.

N° 105 DE M. BERTOUILLE

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 99)

Art. 14

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article en projet vise à substituer aux dispositions déjà prévue par l'article 172, alinéa 1er de la nouvelle loi communale, en ce qui concerne la police communale, et par les articles 1er, 14 et 51, de la loi du 2 décembre 1957 sur la gendarmerie en ce qui concerne cette dernière.

A. A l'égard de la police communale :

La nouvelle disposition, sous prétexte d'« uniformisation » a pour résultat d'éliminer la référence au *bourgmestre* comme « chef de la police communale dans l'exercice des missions de police administratives », dans la détermination de la mission de police administrative. Cette référence avait été introduite à l'article 155 de la loi communale — devenu l'article 172 de la nouvelle loi communale — lors de l'adoption de la loi du 11 février 1986 — par un amendement du Gouvernement répondant à un vœu quasi unanime des commissaires; le Ministre avait reconnu à cette occasion qu'en matière de police administrative « la première priorité c'est la responsabilité du bourgmestre, celle du gouverneur ou du ministre n'intervenant qu'à titre subsidiaire » (Doc. Chambre n° 1009/29 (1984-1985), p. 25).

Cette élimination de la référence du bourgmestre prend toute sa signification avec le troisième alinéa de l'article 14 en projet, l'obligation de communiquer rapports et autres renseignements aux « autorités compétentes » est évidemment superflue s'agissant d'un bourgmestre à l'égard d'une police communale dont il est le chef; c'est à lui à l'imposer et la disposition du projet n'y ajoute rien.

En revanche, elle permet au Ministre de l'Intérieur et à sa « bureaucratie » d'exiger des corps de police communales ces « rapports » et communications de renseignements. Toujours ce nouveau pas vers la substitution de l'autorité du Ministre à celle des bourgmestres sur des polices communales qui mériteraient de moins en moins cette qualification.

C'est pourtant au bourgmestre, éventuellement alerté par des informations de menaces pour la tranquillité publique, de prendre l'initiative de réquisitionner la gendarmerie si ses propres forces de police lui paraissent insuffisantes.

Quant aux contacts « avec les administrations compétentes ainsi qu'avec les autres services de police » prévus par le projet, sans référence au bourgmestre, ils confortent cette conception de polices communales séparée des bourgmestres que l'on trouvait déjà dans les fameuses concertations dites « pentagonales ».

B. A l'égard de la gendarmerie :

Le projet n'ajoute rien et est parfaitement inutile. Le maintien de l'ordre et l'exécution des lois sont déjà prévus comme missions de la gendarmerie par l'article 1er de sa loi organique. L'assistance aux personnes en danger l'est déjà aussi par l'article 17 de la même loi et la communication

N° 105 VAN DE HEER BERTOUILLE

(In bijkomende orde bij amendement n° 99)

Art. 14

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het voorgestelde artikel strekt tot vervanging van de bepalingen waarin artikel 172, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet en de artikelen 1, 14 en 51, van de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht al voorzien voor respectievelijk de gemeentepolitie en de rijkswacht.

A. Voor de gemeentepolitie :

De nieuwe bepaling wil onder het mom van « eenvormigmaking » de verwijzing naar de *burgemeester* als « hoofd van de gemeentepolitie in de uitoefening van haar opdrachten van administratieve politie » schrappen wanneer de taken van administratieve politie worden vastgelegd. Bij de goedkeuring van de wet van 11 februari 1986 heeft een amendement van de Regering, die hiermee aan de wens van bijna alle commissieleden wilde tegemoetkomen, die verwijzing ingevoerd in artikel 155 van de gemeentewet, dat later artikel 172 van de nieuwe gemeentewet is geworden. De Minister heeft destijds toegegeven dat « de eerste prioriteit de verantwoordelijkheid van de burgemeester is. Die van de gouverneur en van de betrokken Minister is slechts van ondergeschikt belang » (Stuk Kamer n° 1009/29 (1984-1985), blz. 25).

Het feit dat de verwijzing naar de burgemeester wordt geschrapt, krijgt zijn volle betekenis in het derde lid van het voorgestelde artikel 14. De verplichting om verslagen en inlichtingen aan « de bevoegde overheden » te bezorgen is vanzelfsprekend overbodig, aangezien het gaat om de burgemeester ten opzichte van de gemeentepolitie waarvan hij zelf hoofd is. Hij moet dus die verplichting opleggen en het bepaalde in het ontwerp voegt daar niets aan toe.

Wel biedt het de Minister van Binnenlandse Zaken en zijn « bureaucratie » de mogelijkheid om van de gemeentepolitie « verslagen en inlichtingen » te eisen. Dat is opnieuw een stap in de richting van meer gezag voor de Minister ten koste van het gezag van de burgemeester over de gemeentepolitie, die die naam steeds minder schijnt te verdienen.

Het is nochtans de burgemeester die, na eventueel te zijn gewaarschuwd dat de openbare orde dreigt te worden verstoord, het initiatief moet nemen om de rijkswacht op te vorderen indien hij meent dat zijn eigen politiediensten het alleen niet zullen kunnen redden.

De contacten « met de bevoegde overheidsdiensten alsmede met de andere politiediensten », waarin het ontwerp voorziet zonder naar de burgemeester te verwijzen, versterken nog de opvatting — die we al terugvonden in het zogenaamde « vijfhoeksoverleg » — dat gemeentepolitie en burgemeester van elkaar worden gescheiden.

B. Voor de rijkswacht :

Het ontwerp brengt niets nieuws en is totaal overbodig. De ordehandhaving en het toezicht op de naleving van de wetten zijn taken die al aan de rijkswacht zijn toevertrouwd door artikel 1 van de desbetreffende organieke wet. De bijstand aan personen die in gevaar verkeren, vinden

des renseignements aux autorités compétentes, dont les bourgmestres, l'est également par l'article 51.

Comme ni l'article 1er, ni l'article 51 ne sont abrogés, selon le projet, il y aura donc double emploi avec risque d'interprétations différentes.

Si l'on estimait que les dispositions de la loi sur la gendarmerie étaient effectivement incomplètes ou mal rédigées, c'est cette loi qu'il conviendrait de modifier.

*
* * *

Notons encore que l'article 14 en projet ne s'applique pas à la police judiciaire près les parquets, ce qui n'empêche pas le commentaire de l'exposé des motifs (p. 33) de justifier le troisième alinéa de cet article par le fait que la police judiciaire près les parquets peut acquérir connaissance d'informations intéressant l'exercice de la police administrative. On ne voit pas ce que cela peut avoir à faire avec l'article 14 (voir l'amendement n° 24) dans sa rédaction actuelle.

N° 106 DE M. BERTOUILLE

Art. 17

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Des dispositions similaires figurent à l'article 181 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne la police communale et à l'article 34 de la loi sur la gendarmerie en ce qui concerne cette dernière.

Une disposition en la matière pourrait être utile si elle déterminait comment coordonner leurs interventions en attendant celles des autorités compétentes. L'expression de « commun accord » loin de régler cette coordination risque de paralyser les interventions à défaut de consensus.

N° 107 DE M. BERTOUILLE

Art. 18

Supprimer cet article.

N° 108 DE M. BERTOUILLE

Art. 19

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cette justification vaut pour les amendements n°s 107 et 108.

we terug in artikel 17 van dezelfde wet, net als de verplichting om inlichtingen te verstrekken aan de bevoegde autoriteiten, waaronder de burgemeesters (artikel 51 van meergenoemde wet).

Aangezien noch artikel 1, noch artikel 51 door het ontwerp worden opgeheven, ontstaat er dus een overlapping, met alle risico's van uiteenlopende interpretaties die dat met zich meebrengt.

Als de mening voorziet dat de bepalingen van de wet op de rijkswacht inderdaad onvolledig of slecht opgesteld zijn, moet de wet zelf worden gewijzigd.

*
* * *

Voorts zij erop gewezen dat het voorgestelde artikel 14 niet geldt voor de gerechtelijke politie bij de parketten. In de memorie van toelichting (blz. 33) wordt het derde lid desondanks verantwoord met de opmerking dat de gerechtelijke politie bij de parketten « kennis kan nemen van informatie die voor de uitoefening van de bestuurlijke politie van belang is ». Het is niet duidelijk welk verband dit kan hebben met de huidige tekst van artikel 14 (cf. amendement n° 24).

N° 106 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 17

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Gelijkaardige bepalingen vinden we voor de gemeentepolitie terug in artikel 181 van de nieuwe gemeentewet en voor de rijkswacht in artikel 34 van de wet op de rijkswacht.

Een dergelijke bepaling zou wel zin hebben indien zij zou regelen hoe de verschillende politiediensten hun interventies moeten coördineren in afwachting dat de bevoegde autoriteiten optreden. De uitdrukking « met gemene toestemming » zal de coördinatie niet bevorderen, maar dreigt integendeel de interventies lam te leggen als men er niet in slaagt tot een consensus te komen.

N° 107 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 18

Dit artikel weglaten.

N° 108 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 19

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Deze verantwoording geldt voor de amendementen 107 en 108.

La matière est déjà réglée par l'article 177 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne la police communale et par l'article 25 de la loi sur la gendarmerie concernant cette dernière.

Si ces dispositions devaient être jugées incomplètes ou mal rédigées, il suffit de modifier en ce sens ces articles des lois organiques.

N° 109 DE M. BERTOUILLE

Art. 20

Supprimer cet article.

N° 110 DE M. BERTOUILLE

Art. 21

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cette justification vaut pour les amendements n°s 109 et 110.

Ces dispositions doivent prendre place dans la nouvelle loi communale en ce qui concerne la police communale et dans la loi sur la gendarmerie en ce qui concerne cette dernière; en ce qui concerne la police maritime, il semble élémentaire d'insérer dans sa loi organique la mission relative à l'accès au territoire, etc. de l'article 21 et on devrait sans doute en faire autant pour la police aéronautique.

N° 111 DE M. BERTOUILLE

Art. 22

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Ces dispositions sont déjà prévues à l'article 173 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne la police communale et aux articles 32 et 33 de la loi sur la gendarmerie concernant cette dernière.

Si l'on estime que ces articles sont incomplets ou mal rédigés, il convient de les corriger dans les lois organiques.

N° 112 DE M. BERTOUILLE

Art. 24

Supprimer cet article.

De hier behandelde aangelegenheid wordt voor de gemeentepolitie al geregeld in artikel 177 van de nieuwe gemeentewet en voor de rijkswacht in artikel 25 van de wet op de rijkswacht.

Indien deze bepalingen onvolledig of niet behoorlijk gesteld zijn, kan worden volstaan met een wijziging van de desbetreffende artikelen in de organieke wetten.

N° 109 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 20

Dit artikel weglaten.

N° 110 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 21

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Deze verantwoording geldt voor de amendementen n°s 109 en 110.

De bepalingen met betrekking tot de gemeentepolitie moeten in de nieuwe gemeentewet en die voor de rijkswacht in de wet op de rijkswacht worden ingevoegd. De in artikel 21 opgesomde taken van de zeevaartpolitie die onder meer betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied enz., horen eigenlijk thuis in de desbetreffende organieke wet en hetzelfde zou wellicht ook moeten gelden voor de luchtvaartpolitie.

N° 111 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 22

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 173 van de nieuwe gemeentewet en de artikelen 32 en 33 van de wet op de rijkswacht voorzien al in die bepalingen voor respectievelijk de gemeentepolitie en de rijkswacht.

Indien deze bepalingen onvolledig of niet behoorlijk gesteld zijn, moeten ze in de desbetreffende organieke wetten worden bijgewerkt.

N° 112 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 24

Dit artikel weglaten.

JUSTIFICATION

Cette tâche est déjà confiée à la police communale par l'article 178 de la nouvelle loi communale. On ne voit vraiment pas l'intérêt d'en faire une mission spécifique de la gendarmerie.

N° 113 DE M. BERTOUILLE

Art. 25

Supprimer le premier et le second alinéa.

JUSTIFICATION

La manière est déjà réglée par l'article 183 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne la police et par l'article 21 de la loi sur la gendarmerie en ce qui concerne cette dernière.

A. BERTOUILLE

N° 114 DE MM. MARC HARMEGNIES ET JANSSENS

(En remplacement de l'amendement n° 75 - Doc. n° 1637/7)

Art. 14

Au troisième alinéa, deuxième et troisième lignes entre les mots « qui leur sont » et le mot « accessibles » insérer le mot « légalement ».

M. HARMEGNIES
Ch. JANSSENS

VERANTWOORDING

Artikel 178 van de nieuwe gemeentewet draagt deze taak al aan de gemeentepolitie op. Er is geen reden waarom het een specifieke opdracht van de rijkswacht zou moeten worden.

N° 113 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 25

Het eerste en het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Deze aangelegenheid is voor de gemeentepolitie al geregeld in artikel 183 van de nieuwe gemeentewet en voor de rijkswacht in artikel 21 van de wet op de rijkswacht.

N° 114 VAN DE HEREN MARC HARMEGNIES EN JANSSENS

(Ter vervanging van amendement n° 75 - Stuk n° 1637/7)

Art. 14

Op de tweede en de derde regel van het derde lid, de woorden « die voor hen toegankelijk zijn » vervangen door de woorden « waartoe zij krachtens de wet toegang hebben ».